

14.7.57, יום א'

בבוקר ישיבת הממשלה. סקרתי על חמצב בצפון ודו"ח גולדח מנסיעתה

בחול"ל (ויגה וסריס), חפסו רוב זמן הישיבה.

יוסן בן-גוריון

תאריך .

עמודים _____

חסויים

- לאחר הישיבה הלכתי לחגיגה 14 ביולי של הצרפתים. אולמי השגרירות
היו מלאים אורחים וקהל רב הצטופף בחוץ. לאחר שחית של שעה חזרתי לירושלים.

15.7.57, יום ב'

גולדמן בא אצלי - כאילו להתנצל על וויכוחו אתו בוח"פ. חודעתי
לזלמן שאדבר דברי במליאה של הות"פ - לא אחזקת על "ציונות" אלא אעמוד
בעיקר על בעיותינו המדיניות וגם אומר "האני מאמין" היתורני שלי (כלומר
האני כאסין הציוני שאינו מקובל ברחבי החנוכה בגולה, פרט לציונים מעטים).

זלמן הציע שאדבר ביום ח' בערב - וחשכתי לכך.

- בא אצלי לבנה. הוא קובל ראשית על שאיני מחליף דעות אתו, ב - מדוע
אין המדינה מזקקת לעצמו. למח בא עכשיו? בענין רוסייה. לדעתו המסטר
הקומוניסטי גוסט, יחיה אולי עוד שנה. יבוא שלטון צבאי - גלוי או מוסווה.
סמך אם חרושצוב ישאר. השלטון הצבאי רוצה בשלום, כי הוא מכיר חולשתו.
יעשו שחרור שני של אכרים, ו יחיו סוכנים למחור הבעיה היהודית, כי היא
הרימת עכשיו יוהר מבימי הצר. 2-3 השנים הקרובות יכריעו ביחס ליחודי רוסייה.
יש לבוא בדברים עם השליטים האמתיים ברוסיה - עם זוקוב וחבריו. אין לבוא
בתביעות של ארגיש וב"ס. חיו לו מקמוקים בנוגע לדוקטרינה של אייזנהאור.
יש לשקוד על נייטרליזציה של המזרח"ת.

אמרתי לו כי ביחט לשחי הקובלנות - אומר רק דעתי כלי אשליה שאשכנע
אותו. לפני שנים אחדות בהיותי בשדה בוקר וחוא לבקר אותי שאלתינו למח אתה